

b) Przy odręcznej sprzedaży za każdą dozę 4

c) Za rozważenie ich i wsypanie do opłatka łącznie z należnością za opłatek, za każdą dozę 7

d) Przy odręcznej sprzedaży, za każdą dozę 5

13. a) Za przygotowanie masy pigułkowej łącznie ze zmieszaniem i rozpuszczeniem środków użytych i rozdzielanie jej na pigułki:

Za pierwsze 30 pigułek 90

za każde następne 30 pigułek po 30

I. Pigułki o wadze ponad 0,6 grama liczą się, jak „boli”.

II. Za przesypanie pigułek należy pobierać podaną w taksie cenę użytego w tym celu proszku. Liczyć należy nie więcej, niż 2 gramy na każde 30 pigułek. Jeżeli w receptcie nie wskazano proszku do przesypania, to stosować należy proszek widłaku (*Lycopodium*).

b) Za pokrycie pigułek kolodjonem, za każde 30 pigułek 40

c) Za pokrycie pigułek balsamem toluzańskim, za każde 30 pigułek 50

d) Za pokrycie pigułek srebrem, za każde 30 pigułek 100

e) Za pokrycie pigułek cukrem, żelatyną, karukiem, keratyną, za każde 30 pigułek 100

Przy powyższych robotach jest wliczona cena użytego materiału.

14. Za przygotowanie masy i podzielenie jej na bolusy (boli), pastylki (rotulae, trochisci) z wszelkimi dodatkowymi robotami, do 5 sztuk 80

Powyżej 5, za każdą sztukę 5

15. Za robotę prasowanych tabletek (tabl. compress.) i za pastylki gumowe (past. gummosi) z wszelkimi rękoczynami do 20 sztuk 100

Powyżej 20 sztuk za każdą 1

16. Za przygotowanie i podzielenie czopków (suppositoria) i gałek (globuli) z wszelkimi rękoczynami za każdą sztukę 25

17. Za nasmarowanie i zmieszanie, o ile ono jest niezbędne, plastra na sparadrapie lub płótnie wielkości do 80 cm. kw. łącznie z płótnem 80

Za każde następne 20 cm. kw. 5

Za użyty sparadrap oblicza się według taksy za materiały.

Przy smarowaniu zwykłego plastra oblicza się 20 cm. kw. 3 gramy masy, a przy cienko posmarowanym plastrze 1,5 grama.

Jeżeli ilość plastra nie jest wskazana, a oznaczona jest tylko jego wielkość, to opłatę za zużyty plaster oblicza się według poniższej tablicy:

grosze

	Cm. kw.	Zwykt.	Cienk.
1. Forma auricularis	12,5	2,0	1,2
2. " chartae lusoriae	50,0	8,0	4,0
3. " volae manus minoris			
4. " " " majoris	75,0	12,0	6,0
5. " palmae " minoris			
6. " " " majoris	125,0	20,0	10,0
7. " voluminis libri octavi	200,0	30,0	15,0
8. " " " quarti	400,0	60,0	30,0

grosze

18. Za wydanie i owinięcie lekarstwa, przygotowanego według recepty wraz z sygnaturą, zawierającą odpis recepty, kartką do jej przyklejenia oraz korkiem 30

Za opieczętowanie lekarstwa wraz z materiałami do tego niezbędnymi 5

19. Za każdą jednorazową ekspedycję nocną, t. j. od chwili zamknięcia apteki do chwili otwarcia, bez względu na to, z jakiej liczby przedmiotów ekspedycja się składa, wolno doliczać 100

Za ekspedycję lekarstw według recept, oznaczonych przez lekarza dopiskiem „cito”, „statim”, opłata dodatkowa nie może być pobierana.

20. Za napełnienie kapsułek żelatynowych jakimkolwiek środkiem leczniczym łącznie z należnością za kapsułkę 10

21. Za wydanie lekarstwa w sprzedaży odręcznej wraz z korkiem do fiaszki lub owiązaniem słoika i kartką do oznaczenia zawartości 5

605.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 października 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za karty osiedlenia.

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Karta osiedlenia podlega opłacie stempowej w wysokości 50 zł, jeżeli:

a) zostaje przyznana cudzoziemcowi, który przybył do Rzeczypospolitej po dniu 31 grudnia 1926 r. (art. 6 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach oraz §§ 23 i 49

ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców — Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 575), lub

- b) zostaje przyznana cudzoziemcowi, który, przybywszy do Rzeczypospolitej przed dniem 1 stycznia 1927 r. (art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach), wniósł podanie o kartę osiedlenia po terminie, ustalonym w § 43 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1928 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 5, poz. 49).

§ 2. Karta osiedlenia podlega opłacie stempłowej w wysokości 3 zł, jeżeli zostaje przyznana cudzoziemcowi, który, przebywając w Rzeczypospolitej co najmniej od dnia 31 grudnia 1926 r. (art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach), wniósł podanie o kartę osiedlenia do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w terminie, ustalonym w § 43 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1928 r. o ruchu cudzoziemców.

§ 3. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (co do kart osiedlenia, wymienionych w § 1) względnie właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej (co do kart osiedlenia, wymienionych w § 2) może zwolnić petenta od opłaty, przewidzianej w § 1 względnie w § 2, całkowicie lub częściowo — ze względu na jego stan majątkowy.

§ 4. Karty osiedlenia, wystawione na podstawie zezwoleń, przewidzianych w art. 6 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach oraz w §§ 20 i 21 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców, nie podlegają opłatom, ustalonym w §§ 1 i 2.

§ 5. Opłaty, wymienione w §§ 1 i 2, uiszcza się zapomocą znaczków stempłowych albo gotówką w kasie skarbowej.

Wydanie karty osiedlenia jest uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty. Uiszczenie opłaty następuje na skutek wezwania (pisemnego lub ustnego) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych względnie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Znaczki stempłowe lub kwit kasy skarbowej na sumę 50 zł (§ 1) petent obowiązany jest złożyć (przesłać) Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, zaś znaczki stempłowe lub kwit kasy skarbowej na sumę 3 zł (§ 2) — właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej; znaczki stempłowe powinny być złożone (przesłane) w stanie zdatnym do naklejenia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (§ 1) względnie wojewódzka władza administracji ogólnej (§ 2) nakleja znaczki stempłowe na deklaracji osiedleńczej i kasuje je zapomocą pieczęci urzędowej. Kwit kasy skarbowej ma byćłączony w sposób trwały z deklaracją osiedleńczą.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych względnie właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej stwierdza uiszczenie należnej opłaty względnie uwolnienie od niej przez umieszczenie na karcie osiedlenia jednej z następujących notatek:

- a) „Uiszczono opłatę stempłową w kwocie zł”;
- b) „Uiszczono opłatę stempłową w kwocie zł gr na skutek zastosowania § 3 rozporządzenia z dnia 15 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 605)”;
- c) „Wydano bez pobrania opłaty stempłowej na skutek zastosowania § 3 rozporządzenia z dnia 15 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 605)”.

Stwierdzenie uiszczenia należnej opłaty względnie zwolnienia od niej wolne jest od opłaty stempłowej (art. 160 pkt. 1 w związku z art. 142 pkt. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

606.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 11 sierpnia 1930 r.

w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie taryfy opłat konsularnych.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 22 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 1 kwietnia 1928 r. w sprawie taryfy opłat konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 474) otrzymuje brzmienie następujące:

22. Wizowanie świadectwa pochodzenia towarów albo wystawianie lub wizowanie dokumentu handlowego

- a) w celu uzyskania zniżki konwencyjnej, ulgi celnej lub nie-